

DECIZIA NR.369

din2013

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. S.R.L.
Și înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila
sub nr...../.....2013

Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Județul Brăila a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală 5 prin adresa nr...../.....2013, înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr...../.....2013, asupra contestației formulate de S.C. S.R.L. Brăila împotriva unui debit parțial din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr...../.....2012, întocmită de organul competent, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală.

S.C. S.R.L. are sediul în Municipiul Brăila,, are atribuit codul fiscal RO și numărul de înregistrare la O.R.C. J09.....

D.G.F.P. Județul Brăila, verificând îndeplinirea condițiilor de procedură prevăzute de art.205, art.206 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile incidente din O.P.A.N.A.F. nr.2137/25.05.2011 a constatat că această acțiune prezintă o semnătură indescifrabilă care ar reprezenta-o pe doamna administrator, confirmată de ștampila în original a societății comerciale.

Obiectul contestației formulate de S.C..... S.R.L. Brăila privește debitul parțial înscris în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr...../.....2012, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr...../.....2012 de către Activitatea de Inspecție Fiscală, respectiv suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată neadmisă la deducere.

Cum Decizia de impunere nr...../.....2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și Raportul de

inspecție fiscală nr...../.....2012 au fost comunicate reprezentantei societății comerciale în data de2012, cu adresa nr..../.....2012, când aceasta a semnat pentru primire și a înscris „Am primit un exemplar2012”, iar contestația a fost depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrată sub nr.....2013, se constată că a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, în contextul celor reținute sunt întrunite condițiile procedurale prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, D.G.F.P. Județul Brăila este competentă să soluționeze contestația formulată de S.C. S.R.L. Brăila.

I. Contestația este formulată de către S.C. S.R.L. Brăila împotriva unui debit parțial din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală/.....2012 , întocmită de organul competent, respectiv A.I.F. , și privește **suma de lei.**

S.C. S.R.L. contestă parțial actul administrativ fiscal pentru debitul reprezentând taxă pe valoarea adăugată neadmisă la deducere de către organul de inspecție fiscală, din motivele ce se prezintă în continuare.

Inspecția fiscală a fost efectuată ca urmare a cererii de rambursare a T.V.A. în sumă totală de lei, iar organul competent invocând prevederi legale incomplete a anulat dreptul de deducere pentru suma de lei, cu încălcarea normelor legale în vigoare.

Astfel, pentru perioada2012 –2012, organul de inspecție fiscală a identificat “ Procesul – verbal de constatare și evaluare a pagubelor la culturile agricole “ și a solicitat date legate de costul de achiziție al producției neterminată de Din situația costurilor aferente culturii de orz, prezentată în anexa nr....., valoarea achizițiilor pentru care s-a dedus inițial T.V.A. este de lei.

Ca urmare, s-a procedat la aplicarea art.148 din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, ajustând T.V.A. deductibilă aferentă costurilor înființării culturii de, în sumă de lei și s-a considerat T.V.A. dedusă inițial de lei, ca nefiind aferentă realizării de operațiuni impozabile.

Din afirmațiile organului de inspecție fiscală rezultă că o suprafață de ha, înșămânțată cu, a degerat, fapt constatat prin întocmirea Procesului verbal de constatare și evaluare a pagubelor la culturile agricole și că sunt aplicabile și prevederile art.148 lit.c), în sensul că bunurile și serviciile alocate inițial pentru operațiuni care dau drept de deducere au fost alocate ulterior pentru operațiuni care nu dau drept de deducere.

Din contestație se reține și următoarea mențiune “considerăm că în speță nu pot fi aplicabile aceste prevederi deoarece <<alocarea>> reprezintă un act de voință ori neconcretizarea operațiunilor impozabile s-a datorat unor factori independenți de voința contribuabilului, factori naturali respectiv ger. În aceste condiții dreptul de deducere se păstrează.”

Mai mult se menționează că “în legătură cu acest aspect s-a pronunțat și Curtea Europeană de Justiție care, în Hotărârea dată în Cauza C-110/94 Intercommunale voor zeewaterontziltling (INZO) împotriva Statului Belgian, stabilește că dreptul de deducere poate fi păstrat și în alte situații în care achizițiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform art.145 alin.2 din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voința sa.” Aceste prevederi legale au fost preluate și în legislația românească, respectiv pct.45 alin.(6) din Normele de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile alin.(6) a punctului 45 din norme prezintă două teze, una referitoare la immobilizări (Cauza C-37/95 – teza 1) și alta referitoare la alte situații în care bunurile și serviciile nu sunt utilizate pentru activitatea economică din cauze independente de voința contribuabilului (Cauza C-110/94 – teza 2). Cum, bunurile și serviciile achiziționate nu sau mai concretizat în operațiuni impozabile din cauze obiective, respectiv factori naturali, rezultă că se menține dreptul de deducere a sumei de lei.

II. Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.....2012 a fost întocmită de organul de inspecție fiscală din cadrul A.I.F. în baza Raportului de inspecție fiscală nr...../.....2012, prin care s-a aprobat la rambursare T.V.A. în valoare de lei și a fost calculată T.V.A. suplimentară de plată în sumă de lei (respinsă la rambursare), din care societatea comercială contestă suma parțială de lei.

Verificarea a avut ca obiectiv inspecția fiscală a taxei pe valoarea adăugată pentru perioada2012, ca urmare a solicitării la rambursare a soldului sumei negative în sumă totală de lei.

Motivul de fapt privind suma contestată:

Pentru perioada verificată organul de inspecție fiscală a identificat Procesul verbal de constatare și evaluare a pagubelor la culturile agricole procedând la aplicarea prevederilor art.148 din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, ajustând T.V.A. deductibilă aferentă costurilor înființării culturii de, considerând T.V.A. dedusă inițial ca nefiind aferentă realizării de operațiuni impozabile.

Conform celor înscrise în Raportul de inspecție fiscală nr...../.....2012, în perioada verificată organul de inspecție fiscală a identificat în documentele contabile ale societății comerciale procesul verbal de constatare și evaluare a pagubelor la culturile agricole, din care rezultă :

- cultura afectată : orz;
- suprafața afectată : ... ha;
- fenomenul care a produs paguba : ger;
- gradul de dăunare : 100%;
- cheltuieli totale până la producerea pagubei : -
- comisia semnatară : reprezentanți primărie, asigurator, agent agricol, cadastru, lipsă reprezentant M.F.

În baza acestor informații, organul de inspecție fiscală a analizat costurile de achiziție ale producției neterminată de și a stabilit că valoarea achizițiilor a fost de lei, pentru care s-a dedus T.V.A. de lei.

Astfel, s-a procedat la aplicarea ajustării de T.V.A. aferentă costurilor înființării culturii de orz, în sumă de lei, considerând T.V.A. dedusă inițial de lei, ca nefiind aferentă realizării de operațiuni impozabile și s-a anulat dreptul de deducere.

Temeiul de drept reținut în raportul de inspecție fiscală și ulterior în decizia contestată privind suma atacată : art.145, art.146 alin.(1) lit.a), art.148 lit.c), art.150, art.156, art.157, art.160 din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pct.53 (în aplicarea prevederilor art.148) din H.G. nr.44/2004.

III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, din analiza actelor și documentelor depuse la dosarul cauzei și în raport cu prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține :

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Județul Brăila – Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța asupra legalității impunerii S.C. S.R.L. Brăila cu suma de lei , reprezentând taxă pe valoarea adăugată calculată suplimentar de plată, prin neadmitere la deducere și respingere la rambursare, în condițiile în care, agentul economic a înregistrat în contabilitatea proprie, în anul 2012 cheltuieli în sumă de lei, efectuate pentru înființarea culturii de, care ulterior a înregistrat un grad de degradare de 100%, datorită înghețului și pentru care nu s-au prezentat documente conform legislației în vigoare, pentru perioada2012.

În fapt, organul de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală a întocmit în data de2012, la S.C. S.R.L. Brăila, Raportul de inspecție fiscală nr....., care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr...../.....2012, atacată parțial, în care au fost menționate o serie de deficiențe ce au condus la stabilirea în sarcina contribuabilului a unor obligații fiscale suplimentare de plată cu titlu de T.V.A., **în sumă totală de lei, din care societatea comercială contestă parțial numai suma de lei** , respectiv nu s-a admis la deducere această sumă.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art.145 alin.(2) lit.a), art.146 alin.(1) lit.a) și art.148 lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul cărora :

*“ Sfera de aplicare a dreptului de deducere
ART. 145*

...

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

...

*Condiții de exercitare a dreptului de deducere
ART. 146*

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;

...
Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

ART. 148

În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

...
c) persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate și serviciile neutilizate la momentul pierderii dreptului de deducere.

...”
precum și în temeiul pct.53 alin.(1) și (6) lit.c) (pentru aplicarea art.148 din Codul fiscal), din H.G. nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum urmează :

“ 53. (1) Potrivit prevederilor art. 148 din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal. Ajustarea taxei deductibile se efectuează numai în situația în care nu are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă, prevăzută la art. 128 alin. (4) sau art. 129 alin. (4) din Codul fiscal.

...
(6) În baza art. 148 lit. a) și c) din Codul fiscal, persoana impozabilă trebuie să ajusteze, la data modificării intervenite, taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, în situația în care persoana impozabilă pierde dreptul de deducere a taxei ca urmare a unor situații cum ar fi:

...
c) alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care dau drept de deducere și ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere.”

Față de cadrul legal menționat, de actele și documentele existente la dosarul cauzei, D.G.F.P.Județul Brăila – Serviciul Soluționare Contestații reține că, S.C. S.R.L. Brăila, a solicitat la rambursare T.V.A. în sumă totală de lei, în conformitate cu datele

înscrise în decontul de taxă pe valoarea adăugată nr..... din data de2012.

Ca urmare, pentru perioada2012 –2012, organul de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală a efectuat o inspecție fiscală parțială și a întocmit în data de2012, Raportul de inspecție fiscală nr....., care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr...../.....2012, atacată parțial, în care au fost menționate anumite constatări. Astfel, s-a înscris că, societatea comercială a dedus taxă pe valoarea adăugată pentru achizițiile de combustibil, îngrășăminte agricole, piese de schimb pentru utilajele agricole, prestări de servicii, precum și pentru utilitățile necesare nevoilor societății comerciale.

Din verificarea documentelor din evidența contabilă, în conformitate cu legislația în vigoare, organul de inspecție fiscală datorită deficiențelor constatate a calculat un debit de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentară de plată, prin neadmitere la deducere, din care societatea comercială contestă numai suma de lei.

În perioada2012 –2012, pentru producția neterminată de, cultivat pe o suprafața de de ha., societatea comercială a efectuat, conform datelor prezentate în anexa nr.... (pag.... dosar cauză), cheltuieli (costuri) în sumă de lei (conform celor înscrise în raportul de inspecție fiscală), pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în valoare de lei.

Se reține de asemenea că, societatea comercială a prezentat organului de inspecție fiscală înștiințarea cu privire la pierderile produse culturilor agricole de calamitățile naturale conform art.2 din Legea nr.381/2002, respectiv anexa nr..... pag.... dosar cauză, înregistrată la Direcția Pentru Agricultură Brăila sub nr.....2012. Această înștiințare a fost înregistrată, semnată și ștampilată și la Consiliul Comunal, sub nr.....2012. Prin aceasta, S.C. S.R.L. din “Comuna, Județul Brăila, asigurat la societatea de asigurare și asigurare - reasigurare cu polița de asigurare seria2011”, aduce la cunoștința Direcției Pentru Agricultură Brăila “că la data deora s-au produs pagube la culturile: suprafața de, în sola numărul și de către **secetă** (culturile se vor nominaliza separat cu suprafețele afectate și se va enunța fenomenul natural). ... Nivelul estimativ al pagubelor este de 100%.”

Totodată, organul de soluționare reține că, pentru perioada verificată, respectiv2012 –2012, societatea comercială a mai prezentat organului de inspecție fiscală, aflat în copie la dosarul cauzei,

Procesul verbal de constatare și evaluare a pagubelor la culturile agricole “Nr...../.....” (anexa nr....., pag.... dosar cauză) în care s-a înscris faptul că societatea comercială a încheiat **contractul de asigurare nr.2011** cu Societatea de asigurări Potrivit informațiilor înscrise în documentul invocat la elementele asigurării se reține referitor la cultura afectată următoarele : suprafața asigurată :ha; suma asigurată pe ha.: mii lei; prima de asigurare- total : mii lei; din care s-a achitat mii lei și neajunse la scadență mii lei. La capitolul II în acest proces verbal se înscrie că, comisia de constatare și evaluare a pagubelor numită prin “**Ordinul prefectului Nr. ____/____**” și producătorul agricol, ca urmare a înștiințării **din data de “...../3003”** s-a deplasat la fața locului unde a constatat și stabilit că la data de “..... –” s-au produs pagube datorate fenomenelor naturale, respectiv **GER**, la cultura de, din localitatea, pe parcelele – suprafața de Ha, .../... – Ha și .../... – Ha, într-un “GRAD DE DĂUNARE” de 100%. În acest proces verbal se mai specifică că, restul suprafețelor din înștiințare nu sunt afectate de calamități naturale, provocate de fenomenele naturale prevăzute la “Art.2(1) din Legea Nr.381/24.06.2002”. Capitolul III al procesului verbal în speță, cuprinde “SITUAȚIA culturilor la data constatării pagubelor:”, unde sunt înscrise “Drepturile de despăgubire convenite se vor vira în contul nr.____ deschis la _____ sau, prin mandat poștal pe adresa _____ ...” Comisia care a semnat respectivul proces verbal a fost formată din primarul localității, reprezentantul Direcției Agricole, reprezentantul de la cadastru, reprezentantul societății de asigurări și producătorul agricol.

Din analiza acestui document, așa cum a fost descris mai sus, organul de soluționare a contestației reține că, S.C. S.R.L. Brăila a prezentat organului de inspecție fiscală un proces verbal de constatare și evaluare a pagubelor înregistrate la cultura de, fără număr de înregistrare și dată, cu multe spații necompletate și mai mult, acest document utilizat ca și formular este întocmit conform prevederilor art.2 alin.(1) din Legea nr.381/2002, abrogată de art.1 din Legea nr. 281/24.12.2010 la data de 02 ianuarie 2011.

Mai mult, din analiza celorlalte documente existente la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține că din “NOTA EXPLICATIVĂ” (anexa nr...., pag...., dosar cauză) la întrebarea nr..., respectiv “Referitor la PV de constatare și evaluare a pagubelor pt. cultura de orz (.... ha) vă rugăm să precizați dacă dețineți și alte documente în baza cărora să dovediți renunțarea la cultura respectivă ? ,, doamna

având calitatea de administrator al societății comerciale din anul, declară prin negația “Nu” cum că nu mai deține alte documente prin care să dovedească renunțarea la această cultură, deci nu a prezentat organului de inspecție fiscală contractul de asigurare la care tot face trimitere atât în “ÎNȘTIINȚAREA” către Direcția pentru Agricultură Brăila, cât și în “PROCESUL VERBAL DE CONSTATARE ȘI EVALUARE A PAGUBELOR LA CULTURILE AGRICOLE”, respectiv contractul încheiat cu societatea de asigurări și reasigurări nr...../.....2011.

Fenomenele naturale și bolile care generează calamități naturale sunt: seceta excesivă, persistența în timp și care afectează terenurile neirigate, inundațiile din revărsări de râuri sau de alte ape curgătoare și ruperi de baraje, ploile abundente și de durată, temperaturile excesiv de scăzute, sub limita biologică de rezistență a plantelor, stratul gros de zăpadă care produce pagube în sectorul vegetal și animal, topirea bruscă a zăpezilor care provoacă inundații, revărsări de râuri și băltiri, uraganul, precum și alte dezastre și catastrofe produse pe areale extinse.

În perioada verificată, societatea comercială era obligată să-și asigure culturile agricole la societăți de asigurare-reasigurare pentru a putea să beneficieze de plata despăgubirilor pentru calamitățile naturale produse de fenomenele naturale.

S.C. S.R.L. Brăila, în “ÎNȘTIINȚAREA” depusă la Direcția Pentru Agricultură sub nr..... din data de2012 și în Procesul verbal de constatare și evaluare a pagubelor la culturile agricole Nr..../.....” înscrie că ar deține contractul de asigurare nr..../...2011, încheiat cu Societatea de asigurări, dar pe care, de altfel, nu l-a prezentat nici organului de inspecție fiscală și mai mult, nu l-a depus nici la dosarul cauzei pentru a putea fi analizat de organul de soluționare a contestației. De asemenea, se reține că doamna, având funcția de administrator a societății comerciale, declară în nota explicativă (anexa nr...., pag..... dosar cauză) că nu deține și alte documente (decât cele precizate anterior) care să ateste cauzele obiective și factorii naturali care au condus la compromiterea culturii de

Organul de soluționare a contestației reține că, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, în perioada verificată, respectiv cele incidente cauzei analizate din Codul fiscal, prin legătura lor de cauzalitate deducerea taxei pe valoarea adăugată este legată nemijlocit de cheltuielile efectuate de către societatea comercială contestatoare pentru obținerea producției neterminată de

Astfel, în legătură cu speța în cauză, poate fi invocat și art.21 alin.(4) lit.c) din Legea nr.571/2003, potrivit căruia nu sunt deductibile fiscal **“cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI. ...”**

Asigurarea culturilor agricole este impusă, pentru acordarea despăgubirilor în caz de calamități naturale în agricultură. În realitate, societatea comercială deține numai “PROCESUL VERBAL DE CONSTATARE ȘI EVALUARE A PAGUBELOR LA CULTURILE AGRICOLE “ fără număr și dată, dar nu deține poliță de asigurare .

Astfel, în mod nejustificat S.C. S.R.L. Brăila a dedus T.V.A. în sumă de lei, aferentă cheltuielilor în sumă de lei, efectuate pentru cultura de

Se reține că, în cauză, deprecierea și degradarea culturii de orz a fost și un rezultat al deciziilor de management ale agentului economic întrucât nu s-a probat că societatea comercială a manifestat diligența necesară și a întreprins toate măsurile pentru suportarea acestor pierderi, una din posibilele măsuri putea fi aceea de a se fi încheiat contracte de asigurare care să acopere aceste riscuri ale activității de exploatare, societatea asumându-și practic în aceste condiții riscurile ce puteau fi înregistrate în cazul culturii agricole în speță.

În contextul celor învederate, a actelor și documentelor aflate la dosarul cauzei se constată că, în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a procedat la ajustarea taxei pe valoarea adăugată pentru înființarea culturii de orz, anulând astfel dreptul de deducere a T.V.A. dedusă inițial în sumă de lei, aferentă unei baze de impozitare în sumă de lei.

Pe cale de consecință, **contestația formulată de S.C. S.R.L. Brăila** privind suma de lei, cu titlu de taxă pe valoarea adăugată neadmisă la deducere și neaprobată la rambursare, **se privește ca neîntemeiată și urmează a fi respinsă ca atare.**

În soluționarea favorabilă a cauzei nu se poate reține motivația contestatoarei potrivit căreia “în legătură cu acest aspect s-a pronunțat și Curtea Europeană de Justiție care, în Hotărârea dată în Cauza C-110/94 Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) împotriva Statului Belgian, stabilește că dreptul de deducere poate fi păstrat și în alte situații în care achizițiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform art.145 alin.2 din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea

economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voința sa.” și că „Această prevedere general obligatorie pe teritoriul Uniunii Europene a fost preluată în legislația românească, respectiv punctul 45 alin.6 din Normele de aplicare ale Codului fiscal aprobate prin HG 44/2004, cu modificările și completările ulterioare”, deoarece simplele afirmații potrivit cărora bunurile și serviciile achiziționate nu s-au concretizat în operațiuni impozabile din motive independente de voința persoanei impozabile, cauze obiective, nu sunt suficiente, motivat de faptul că în interesul propriu contestatoarea nu a prezentat organului de inspecție fiscală și nici nu a depus la dosarul contestației, respectiv pentru a fi analizate de către organul de soluționare, documente prin care să dovedească „motivele obiective” pentru care nu s-au realizat operațiunile impozabile aferente culturii de

În atare situație, reiese că societatea comercială avea obligația de a prezenta organului de inspecție fiscală suficiente dovezi privind intenția la momentul achizițiilor de bunuri și servicii de a le utiliza în scopul desfășurării de operațiuni ce dau drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, precum și **motivele obiective** din care să reiasă imposibilitatea ulterioară de a realiza operațiunile taxabile propuse.

Mai mult, la paragraful 23 din Cazul INZO se face trimitere la paragraful 24 din Cazul ROMPELMAN unde Curtea a statuat că este obligația societății comerciale care solicită deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii și art.4 din Directiva a VI-a nu împiedică organele de inspecție fiscală să solicite **dovezi obiective** care să susțină intenția declarată a societății de a desfășura activități economice dând naștere la activități taxabile.

De asemenea, trebuie adus la cunoștința societății comerciale că din jurisprudența Curții Europene de Justiție reiese că există situații în care se poate acorda societăților comerciale dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile de bunuri și servicii efectuate în vederea unor activități taxabile, chiar dacă ulterior acestea nu vor fi utilizate în cadrul activităților taxabile, dar numai în cazul în care se dovedește intenția persoanei la momentul achiziției de a utiliza bunurile și serviciile în folosul activităților taxabile ulterioare și, din motive obiective acest lucru nu a mai fost posibil.

Astfel, din documentele puse la dispoziția organului de inspecție fiscală rezultă că, societatea comercială nu a putut face dovada degradării calitative a culturii de și că aceasta se datorează unor cauze

obiective, care ar fi trebuit dovedite prin acte justificative, cum ar fi : procese verbale de constatare a stării de calamitate, rapoarte de evaluare a pagubelor produse, avizate de organele administrației publice locale sau de reprezentanții Direcției pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală, liste de inventariere pentru producția în curs de depreciere, acte normative justificative prin care să se recunoască starea de calamitate în zona geografică în care au fost amplasate cele de hectare cultivate cu, și nici documente din care să rezulte că bunurile achiziționate pentru înființarea acestei culturi (motorină, semințe, erbicid) au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

În atare condiții, motivele invocate de contestatoare privind T.V.A. sunt nejustificate și nu reflectă situația de fapt înregistrată la nivelul societății comerciale.

Societatea comercială trebuie să cunoască faptul că, din punct de vedere fiscal acordarea dreptului de deducere a T.V.A. este legată indisolubil de suportul de documente justificative legale recunoscute, în absența acestora neacordarea dreptului în cauză este justificată și corect aplicată.

În concluzie, întreaga contestație formulată se bazează pe motivarea potrivit căreia cultura de ar fi fost degradată și neimputabilă, dar în susținere nu s-au prezentat documente, care să se referă exclusiv la problematica privind calamitățile naturale în agricultură. Această concluzie trebuie privită din perspectiva faptului că, fiecare situație generează obligații fiscale specifice.

Pentru considerentele arătate și în temeiul prevederilor art.209 alin.(1) lit.a), art.210 și art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE :

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. S.R.L., cu sediul în Municipiul Brăila,, în contradictoriu cu M.F.P. - A.N.A.F. – D.G.F.P. Județul Brăila – A.I.F., împotriva debitului parțial din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr...../.....2012, în sumă de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată calculată suplimentar de plată, prin neadmitere la deducere, emisă de A.I.F. Brăila.

În temeiul art.210 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, potrivit art.218 alin.(2) din același act normativ, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, respectiv la Tribunalul Brăila, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,